

ยุคนรบรรพพบกันเป็นยุคของการใช้ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และเวลาของลูกในทางที่มีค่า

วันนี้ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์โลกกำลังมองดูลูกๆผู้ให้ความร่วมมือของท่าน ลูกๆทุกคนมีความปรารถนาที่ลึกซึ้งในหัวใจของเขาหรือของเธอที่จะเปิดเผยพ่อ ทุกคนมีความคิดหนึ่งที่สูงส่งและทุกคนก็ซึ้งแะอยู่ในงานนี้ด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น เพราะการมีความรักต่อพ่อผู้เดียวพวกเขาจึงมีความรักต่องานรับใช้ด้วยเช่นกัน ทั้งวันทั้งคืนในกิจกรรมทางร่างและในความฝันของพวกเขาเช่นกัน พวกเขาจะมองเห็นแต่พ่อและงานรับใช้เท่านั้น พ่อรักการทำงานรับใช้และเหตุนี้เองลูกๆที่รักและให้ความร่วมมือจึงรักที่จะทำงานรับใช้เช่นกัน นี่คือข้อที่พิสูจน์ นี่คือตัวอย่างของความรัก พ่อพอใจที่ได้เห็นลูกๆที่ให้ความร่วมมือเช่นนั้น ลูกกำลังใช้ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และเวลาของลูกในหนทางที่มีค่าด้วยความรักอย่างมาก ลูกกำลังเปลี่ยนสิ่งนั้นจากปัญหิยาเป็นปัญหิบุญและกำลังทำให้ปัจจุบันของลูกสูงส่งและยังสะสมสำหรับอนาคตของลูกด้วยเช่นกัน ยุคนรบรรพพบกันเป็นยุคของการสะสมหลายล้านเท่าจากหนึ่งเท่า ยุคที่จะได้รับร่างกายที่เป็นอิสระจากโรคภัยโดยสิ้นเชิงเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดด้วยการใช้ร่างกายของลูกในงานรับใช้ ร่างกายของลูกอาจจะอ่อนแออาจจะเจ็บป่วย และลูกก็ไม่สามารถรับใช้ด้วยคำพูดหรือการกระทำ แต่อย่างน้อยลูกก็สามารถรับใช้ด้วยจิตใจจนถึงวินาทีสุดท้าย ลูกสามารถที่จะเปิดเผยพลังของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความสงบของลูกผ่านใบหน้าและดวงตาของลูก เพื่อให้ผู้ที่เข้ามาสัมผัสกับลูกจะเห็นลูกและพูดว่า: ผู้นี้เป็นคนใช้ที่มหัศจรรย์ แม้กระทั่งหมอกี้ก็มีความสดชื่นแจ่มใสเมื่อเห็นคนใช้ โดยทั่วไปแล้วหมอกี้จะให้ความสุขแก่คนใช้และทำให้ผู้อื่นให้ความสุขแก่คนใช้ด้วย แต่แทนที่พวกเขาจะให้สิ่งนั้นจึงให้พวกเขาได้รับประสบการณ์ของการได้รับสิ่งนั้นแทน ไม่ว่าลูกจะเจ็บป่วยแค่ไหน ถ้าสติปัญญาที่สูงส่งของลูกมีพละนาญที่ดี ลูกก็จะสามารถรับใช้จนกระทั่งเวลาสุดท้าย เพราะลูกรู้ว่าลูกจะรับประทานผลของงานรับใช้นั้นจากร่างกายนั้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เช่นที่ลูกทำงานรับใช้ด้วยร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันด้วยจิตใจของลูกก็จะกลายเป็นตัวของความสงบในจิตใจของลูก จะมีพลังในทุกความคิดเสมอ และด้วยการเป็นผู้ให้ความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก จงกระจายรัศมีของพลังแห่งความสุขและความสงบไปสู่บรรยากาศอยู่เรื่อยๆ เมื่อสิ่งสร้างของลูกนั้นคือดวงอาทิตย์กระจายรัศมีแห่งแสงไปทุกหนทุกแห่ง ลูกผู้เป็นนายผู้สร้าง, ลูกผู้เป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ, ผู้สร้างกฎเกณฑ์ ผู้ประทานพรและโชคจะไม่สามารถกระจายรัศมีแห่งความสำเร็จออกไปได้หรือ? ด้วยพลังแห่งความคิดของลูกนั้นคือด้วยจิตใจของลูก ลูกสามารถสร้างบรรยากาศในทุกหนแห่งโดยผ่านกระแสจิตของลูก แม้ว่าลูกจะนั่งในที่เดียวก็ตาม ด้วยการงานรับใช้ด้วยจิตใจประเภทนี้เป็นเวลาสั้นๆในชาติเกิดนี้ จิตใจของลูกจะอยู่ในสภาพที่มีความสงบและมีความสุขเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด จากนั้นอีกครั้งวงจรด้วยความเลื่อมใสศรัทธาของลูกและภาพลักษณ์ของลูก ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ความสงบของจิตใจ แม้กระทั่งภาพลักษณ์เช่นนั้นก็จะให้ความสงบและพลังได้อย่างมากมาย ดังนั้นด้วยการรับใช้ด้วยจิตใจของลูกเพียงหนึ่งชาติเกิด ลูกจะกลายเป็นตัวของความสงบตลอดทั้งวงจรไม่ว่าจะในรูปที่มีชีวิตหรือผ่านภาพลักษณ์ของลูก

ในทำนองเดียวกันผู้ที่เป็เครื่องมือในการรับใช้ด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ก็จะกลายเป็นนายแห่งทรัพย์สินสมบัติมากมาย นับไม่ถ้วนเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พร้อมกับสิ่งนั้นดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่มีวันเป็นขอทานในทรัพย์สินสมบัติตั้งแต่ยุคทองแดงจนถึงปัจจุบัน พวกเขาจะประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และทรัพย์สินสมบัตินั้นจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหมือนฝุ่นที่พวกเขาจะได้รับสมบัตินั้นอย่างมากมายและอย่างง่ายดาย ปวงประชาของปวงประชาของลูก นั่นคือแม้กระทั่งผู้รับใช้ปวงประชาของลูกก็จะกลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติที่ไร้ขีดจำกัด ที่พวกเขาจะไม่มีวันเป็นขอทานในทรัพย์สินสมบัติแม้กระทั่ง 1 ใน 63 ชาติเกิดของพวกเขา พวกเขาจะกลายเป็นผู้รับประทานดัล(ซูปถั่ว)และโรตี่ด้วยความสุขอย่างยิ่ง พวกเขาไม่เคยแม้กระทั่งจะร้องขอโรตี่(ขนมปัง) ดังนั้นเมื่อลูกใช้ทรัพย์สินสมบัติของลูกสำหรับผู้ประทานในชาติเกิดเดีวนี้ ผู้ประทานจะทำอะไร? ท่านจะใช้สมบัตินั้นเพื่องานรับใช้ ลูกใช้สมบัตินั้นลงไปในบันดาลีของพ่อ(กล่องของบาบา) และจากนั้นพ่อก็จะใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้ ดังนั้นการใช้ทรัพย์สินสมบัติสำหรับงานรับใช้หรือสำหรับผู้ประทานหมายถึงการอยู่รอดปลอดภัยจากการเป็นขอทานตลอดทั้งวงจร ยิ่งลูกให้มากแค่ไหนในตอนนี้ ลูกก็จะยังสามารถรับประทานได้อย่างสบายในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ดังนั้นลูกต้องใช้ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และเวลาของลูกในหนทางที่มีค่า

ผู้ที่ใช้เวลาของเขาสำหรับงานรับใช้ ก็จะมาก่อน, ในเวลาที่สูงส่งที่สุดของวงจรโลกหรือยุคทอง พวกเขามาในยุคที่สาโตะ
ประทาน ช่วงเวลาที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญแม้กระทั่งเวลานี้ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญสวรรค์ใช้ไหม
? ดังนั้นเมื่อพวกเขามาในช่วงที่สาโตะประทาน พวกเขาจะมาในช่วงเวลาของ วันที่ 1 เดือน 1 ปีที่ 1 นั่นคือพวกเขามาใน
ชาติเกิดแรกของยุคทอง พวกเขาจะประกาศสิทธิในเวลาที่สูงส่งเช่นนั้น พวกเขาจะเป็นผู้ที่ใช้เวลาในชีวิตของพวกเขา
กับดวงวิญญาณอันดับหนึ่ง พวกเขาจะเป็นผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนกับดวงวิญญาณเหล่านั้น ที่จะเล่นและเดินทางไปทั่วกับดวง
วิญญาณเช่นนั้น ผู้ที่ใช้เวลาของเขาในทางที่มีค่าในยุคบรรจบพบกันจะได้รับผลที่สูงส่งของสิทธิในเวลาทองที่สมบูรณ์
พร้อมและสวยงาม หากลูกไม่ระมัดระวังในการใช้เวลาของลูกแล้วแทนที่จะมากับดวงวิญญาณอันดับหนึ่ง นั่นคือปีแรก
ของสวรรค์กับศรัทธา ลูกก็จะตามลงมาจากหลังตามลำดับ นี่คือความสำคัญของการใช้เวลาของลูก ลูกให้อะไรและลูก
ได้รับอะไร? ดังนั้นตรวจสอบทั้งสี่สิ่งนี้ตลอดเวลาว่าลูกกำลังใช้ทั้งสี่สิ่งนี้ นั่นคือ ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และเวลาของ
ลูกมากเท่าที่ลูกทำได้หรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านี้มากเท่าที่ลูกทำได้ใช่ไหม? ด้วยการให้สิ่งเหล่านี้ตามความ
สามารถของลูก การบรรลุผลของลูกก็จะเป็นไปตามความสามารถ; มันจะไม่เต็ม ลูกดวงวิญญาณบราห์มินได้ให้สาสน์
อะไรกับทุกคน? ความสุขและความสงบที่สมบูรณ์เป็นสิทธิโดยกำเนิดของท่าน ลูกไม่ได้พูดว่าเป็นสิทธิโดยกำเนิดของ
ท่านตามความสามารถของท่าน ลูกพูดว่าเป็นสิทธิอย่างเต็มที่ของท่าน เมื่อลูกมีสิทธิอย่างเต็มที่แล้วการมีการบรรลุผล
อย่างเต็มที่คือการมีชีวิตที่เป็นบราห์มินอย่างแท้จริง ถ้าหากไม่เต็มที่ ลูกก็จะเป็นนักรบ จันทรวงศจะมาในภายหลังครั้งทาง
ดังนั้นการเป็นไปตามความสามารถของลูกจึงหมายถึงการไม่เต็มเปี่ยม ในขณะที่ชีวิตบราห์มินหมายถึงการเต็มเปี่ยมใน
ทุกเรื่อง ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่? บัพาดากำลังมองดูบันทึกจารึกของลูกๆ ในเรื่องของการให้ความร่วมมือของพวกเขา ลูก
ทั้งหมดให้ความร่วมมือ เมื่อลูกให้ความร่วมมือลูกก็จะเป็นโยคีที่ง่ายดาย ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ
เป็นโยคีที่ง่ายดาย และเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง บัพาดาทำให้ลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิทั้งหมด แล้วทำไมลูก
ถึงกลายเป็นผู้ที่ไปตามความสามารถ? หรือลูกคิดว่าคนอื่นจะกลายเป็นสิ่งนั้น? มีลูกมากมายที่จะกลายเป็นเช่นนั้น
ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นหรือไม่? ถึงเวลาแล้วที่ลูกจะต้องประกาศสิทธิของลูกอย่างเต็มที่ ลูกได้รับการบอกแล้วว่าป้ายของคำว่า
“สายเกินไป” ยังไม่ถูกยกขึ้นมา ผู้ที่มาทีหลังนั้นคือผู้ที่มาสายสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้ เหตุนี้เองลูกจึงยังมีโอกาส
ทองแม้กระทั่งเวลานี้ เมื่อป้ายของคำว่า “สายเกินไป” ถูกยกขึ้นมาแล้วแทนที่จะเป็นโอกาสทองลูกก็จะมีเพียงแค่โอกาส
เงินเท่านั้น ลูกควรจะทำอย่างไร? ลูกคือผู้ที่ได้รับโอกาสทองใช่ไหม? ถ้าลูกไม่เข้ามาในยุคทอง แล้วลูกทำอะไรหลังจากที่
เป็นบราห์มิน? ด้วยเหตุนี้เองบาบาจึงยังคงเตือนลูกๆ ที่รัก เพราะด้วยความรักของพ่อ ลูกจึงยังมีโอกาสในเวลาปัจจุบันที่
จะได้รับผลตอบแทนหลายล้านเท่าสำหรับหนึ่ง ในขณะที่ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับตามจำนวนที่ลูกให้ มันเป็นหลายล้านเท่า
สำหรับหนึ่ง หลังจากนั้นบัญชีจะขึ้นอยู่กับว่าลูกทำอะไรมากแค่ไหน - ลูกก็จะได้รับตามนั้น อย่างไรก็ตามในเวลาอันใกล้
สมบัติที่มีค่าที่เปี่ยมล้นของพระเจ้าที่ไร้เดียงสาอันเปิดอยู่ แม้ว่าจะมีลูกมากมายเพียงใดลูกก็สามารถจะรับได้มากเท่าที่ลูก
ต้องการ หลังจากนั้นลูกก็จะได้รับการบอกว่าที่นั่งอันดับหนึ่งของยุคทองไม่ว่างแล้ว ดังนั้นจงกลับมาเต็มเปี่ยมเช่น
เดียวกันพ่อ จงรู้ถึงความสำคัญและกลับมายิ่งใหญ่ ลูกดับเบิลพอเรเนอร์คือผู้ที่ประกาศสิทธิในโอกาสทองใช่ไหม?
เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าด้วยความรักมากมายและลูกก็มีความรักและร่วมมือกัน ดังนั้นลูกจึงมีเป้าหมายที่จะส่งสมความ
สมบูรณ์พร้อมในทุกสิ่งด้วยการมีเป้าหมายอย่างเต็มที่ ถ้าลูกไม่มีความรัก ลูกจะมาถึงที่นี่ได้อย่างไร? เช่นที่ลูกบินมาที่นี่
ในทำนองเดียวกันจงเฝ้าแต่โยบินในสภาพที่โยบินอย่างสม่ำเสมอ ลูกฝึกฝนที่จะบินด้วยร่างกายของลูกใช่ไหม? ให้
ดวงวิญญาณอยู่ในสภาพที่โยบินเสมอเช่นกัน นี่เป็นความรักของบัพาดา อัจชะ

ถึงผู้ที่เฝ้าแต่เป็นตัวของความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอและผู้ที่ใช้ความคิดและเวลาของเขาในทางที่มีค่า ถึงผู้ที่มีความจริงจัง
และความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ด้วยทุกการกระทำ ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมและได้รับสิทธิอย่างเต็มที่
ถึงผู้ที่ใช้โอกาสทองที่พวกเขาได้รับ ถึงลูกที่มีค่าเช่นนั้นที่ทำตามพ่อ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพ
าดา แต่ลูกอันดับหนึ่ง

บัพาดาพบกลุ่มที่มาจากกาดมันดูและดับเบิลพอเรเนอร์: ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษหรือไม่? จะ
มีดวงวิญญาณพิเศษในโลกนี้มากแค่ไหน? มีคำสรรเสริญว่า เพียงแค่กำมือเดียวจากหลายล้าน พวกเขาคือใคร? เป็น
ลูกใช่ไหม? ดังนั้นลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น ที่เป็นหนึ่งกำมือจากหลายล้านและเป็นเพียง
ไม่กี่คนจากกำมือเดียวนั้นหรือไม่? ลูกไม่เคยมีความคิดแม้กระทั่งในความฝันว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่น
นั้น อย่างไรก็ตามลูกมีประสบการณ์นั้นในรูปที่มีตัวตน ดังนั้นโชคที่สูงส่งนี้คงอยู่ในสำนักของลูกเสมอหรือไม่? ว้าว! โชค
ที่สูงส่งของฉัน! พระเจ้าเองได้สร้างโชคของลูก พระเจ้าเองได้วาดเส้นโชคของลูกโดยตรง ดังนั้นโชคของลูกเป็นโชคที่

สูงส่งนั้น เมื่อลูกตระหนักถึงโชคที่สูงส่งนี้ แท้ของสติปัญญาของลูกก็จะไม่อยู่บนพื้นดิน นั่นใช่หรือไม่? ไม่ว่าในกรณีใด เทวดานางฟ้าจะไม่วางเท้าลงบนพื้นดิน พวกเขาจะอยู่เหนือพื้นดินเสมอ ดังนั้นแท้ของสติปัญญาของลูกจะอยู่ที่ไหน? จะไม่อยู่ข้างล่างบนพื้นดิน สำนึกที่เป็นร่างคือพื้นดิน(โลก) ลูกคือผู้ที่อยู่เหนือพื้นดินของสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งนี้เรียกว่าเทวดานางฟ้า ดังนั้นลูกมีสมญามากแค่ไหน? ผู้ที่มีโชค, เทวดานางฟ้า, ผู้ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพาน สมญาที่สูงส่งทั้งหมดนี้เป็นของลูก ดังนั้นจงเฝ้าแต่ร่ายรำอยู่ในความสุขนี้ ผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานจะไม่วางเท้าลงบนพื้นดิน พวกเขาจะอยู่บนชิงช้าเพราะพวกเขาได้ฝึกที่จะอยู่ข้างล่างบนพื้นดินเป็นเวลา 63 ชาติเกิด จากประสบการณ์นั้นลูกได้เห็นแล้วว่า: ในขณะที่อยู่บนพื้นดิน, อยู่ในฝุ่นละออง ลูกกลับมาสกปรกเพียงใด? เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่จากหายไปนานและขณะนี้ได้กลับมาพบพาน จงอยู่เหนือพื้นดินเสมอ อย่าได้กลับไปสกปรก รักษาความสะอาดเสมอ ลูกๆ ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ และหัวใจที่สะอาดจะอยู่กับพ่อตลอดเวลาสม่ำเสมอ เพราะพ่อสะอาดอยู่ตลอดเวลาเสมอ ดังนั้นผู้ที่อยู่กับพ่อก็จะสะอาดอยู่เสมอด้วยเช่นกัน เป็นการดีมากที่ลูกได้มาชุมนุมกันเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะ ความรักของลูกทำให้ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองการพบปะ บัพดาดาพอใจที่ได้เห็นลูกๆ เพราะถ้าไม่ใช่เพื่อลูกพ่อจะทำอะไรด้วยตนเอง? ยินดีต้อนรับสู่บ้านของลูกเอง! เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาไปจาริกแสวงบุญ พวกเขาจะต้องข้ามเส้นทางที่ยากลำบากมากมาย ลูกมาจากกาดมันดูโดยรถบัส ลูกมาถึงที่นี่ในขณะที่ตัวลูกเองก็สนุกสนาน อ้าวชะ

กลุ่มลอนดอน: ลูกทั้งหมดเป็นลูกปัดในลูกประคำของพ่อที่ลูกร้อยอยู่ในเส้นด้ายแห่งความรักใช่ไหม? ทำไมถึงให้ความสำคัญกับลูกประคำมาก? เพราะเส้นด้ายแห่งความรักเป็นเส้นด้ายที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นเวลานี้ลูกทั้งหมดเป็นของพ่อในเส้นด้ายแห่งความรักและอนุสรณ์ของสิ่งนี้คือลูกประคำ เพียงผู้ที่เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเท่านั้นที่จะลูกร้อยอยู่ในเส้นด้ายเส้นเดียวแห่งความรักเดี๋ยวนี้เป็นอย่างเป็นลูกปัดของลูกประคำ มีเพียงเส้นด้ายเส้นเดียวแต่มีลูกปัดมากมาย ดังนั้นนี่คือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรักที่มีต่อพ่อผู้เดียว ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกปัดของลูกประคำใช่ไหม? หรือลูกคิดว่ามีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะเข้ามาอยู่ใน 108? ลูกคิดอย่างไร? หรือจำนวน 108 นั้นเป็นเพียงแต่ชื่อ? พวกเขาทั้งหมดเหล่านั้นหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อ เป็นไข่มุกของมาลัยรอบคอของบาบา ลูกคือผู้ที่ซึมซับอยู่ในความรักของผู้เดียว ดังนั้นสภาพที่อยู่อย่างซึมซับนี้ทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรค และเพียงดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากอุปสรรคเท่านั้นที่จะได้รับคำยกย่องและการกราบไหว้บูชา ใครร้องเพลงยกย่องมากที่สุด? ถ้าบาบาไม่ยกย่องแม้แต่ลูกคนเดียวลูกคนนั้นก็จะต้องบึ้งตึง ดังนั้นบาบาจึงยกย่องลูกทุกคน เพราะลูกแต่ละคนพิจารณาว่านี่เป็นสิทธิ์ของเขา เนื่องจากการมีสิทธิ์นั้น แนนอนพวกเขาก็คิดว่าเป็นสิทธิ์ของเขา ความเร็วของพ่อนั้นรวดเร็วมาก ไม่มีใครที่จะมีความเร็วสูงเช่นนั้น ท่านสามารถจะทำให้คนมากมายพอใจได้ในหนึ่งวินาที ดังนั้นพ่อจึงไม่วางเว้นกับลูกเสมอ และลูกก็ไม่วางเว้นอยู่กับพ่อเสมอ ธุรกิจของพ่อคืออยู่กับลูก ๆ

ลูกกลายเป็นเพชรพลอยที่ไม่มีวันสูญสลาย และดังนั้นขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี เพราะลูกได้รับชัยชนะเหนือมายาเป็นเวลา 10 หรือ 15 ปี อย่างไรก็ตามเวลานี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดยุคบรรจบพบกัน ลูกทั้งหมดมีความเข้มแข็ง ดังนั้นบัพดาดาพอใจที่ได้เห็นลูกที่ไม่สั่นคลอนและมั่นคงเช่นนั้น คุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนที่ได้ทำให้เขาเป็นของพ่อ ไม่มีแม้แต่ลูกคนเดียวที่ไม่มีคุณสมบัติพิเศษ ด้วยเหตุนี้บัพดาดาจึงพอใจที่ได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคน มิฉะนั้นทำไมจึงมีเพียงแต่ลูกที่จะเป็นก้ามมือเดียวจากหลายล้านและไม่กี่คนจากก้ามมือเดียวนั้น ลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษอย่างแนนอน บ้างก็เป็นเพชรพลอยประเภทหนึ่ง บ้างก็เป็นเพชรพลอยประเภทอื่น เพชรพลอยทั้ง 9 ของคุณสมบัติที่ต่างกันได้รับการจดจำ เพชรพลอยแต่ละเม็ดเป็นผู้ที่ทำลายอุปสรรคพิเศษ ดังนั้นลูกๆ ทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำลายอุปสรรคด้วยเช่นกัน

บัพดาดากำสั่งให้การตอบแทนต่อความรัก ความทรงจำระลึกถึง และจดหมายของลูกๆ ดับเบิลโฟเรนเนอร์ชายหญิง:

บัพดาดาได้รับความรักของลูกๆ ที่รัก ความจริงจังและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกแต่ละคนได้มาถึงพ่อ และเช่นเดียวกับที่ลูกก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น ดังนั้นลูกๆ ก็จะได้รับพรพิเศษจากบัพดาดาและครอบครัวเพื่อก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวไปข้างหน้าด้วยพรเหล่านี้และลูกก็จะเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเคลื่อนไหวไปข้างหน้าด้วยเช่นกัน ลูกกำลังแข่งกันอย่างดีในงานรับใช้ เช่นที่ลูกแข่งกันด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น ดังนั้นเช่นนั้น จงเฝ้าแต่มีความก้าวหน้าต่อไปที่ไม่มีวันสูญสลาย ดังนั้นลูกๆ จะได้รับอันดับที่ดีในอันดับต้นๆ ลูกทั้งหมดยอมรับการจดจำระลึกถึงเป็นการส่วนตัวตามชื่อและคุณสมบัติ แม้กระทั่งขณะนี้ลูกทุกคนก็อยู่เบื้องหน้าบัพดาดาด้วย

คุณสมบัติพิเศษของเขาเอง ดังนั้นด้วยความรักและการจดจำระลึกถึงเป็นหลายล้านเท่า

ดาดีจันทรมาลาบาบาเพื่อไปปัญจาบ:

ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกทุกคนและให้สาสน์พิเศษแก่พวกเขาให้อยู่ในสภาพที่โอบยบด้วยเช่นกัน ในการที่จะทำให้ผู้อื่นโอบยบ จงดูดซับรูปที่มีพลัง ไม่ว่าบรรยากาศจะเป็นเช่นไร ลูกสามารถให้ประสบการณ์ของสภาพที่โอบยบแก่ดวงวิญญาณมากมายด้วยสภาพที่โอบยบของลูก ดังนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เตือนทุกคนเป็นพิเศษว่า การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้นั้นจะต้องดำเนินไปด้วยกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นลูกพิเศษที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พานพบ พวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่มีคุณสมบัติพิเศษที่ดี ขอให้พวกเขาแต่ละคนได้รับความรักและการจดจำระลึกถึงด้วยคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกกำลังเล่นสองบทบาท สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัดคือ พวกเขาจะไปที่ใดก็ตามที่เป็นที่ต้องการในเวลานั้น อัจชะ

พร: ขอให้ลูกพิจารณาอุปสรรคในงานรับใช้ว่าเป็นบันไดสำหรับความก้าวหน้าของลูกเองและก้าวไปสู่จุดที่สูง
อย่างเป็นผู้ที่ปราศจากอุปสรรคและผู้รับใช้ที่แท้จริง
งานรับใช้เป็นหนทางสำหรับลูกที่จะทำให้ชีวิตบราห์มินของลูกปราศจากอุปสรรคตลอดเวลาอยู่เสมอ และ
เป็นงานรับใช้เช่นกันที่ลูกมีข้อสอบเกี่ยวกับอุปสรรคมากขึ้น ผู้รับใช้ที่ปราศจากอุปสรรคนั้นถือว่าเป็นผู้รับ
ใช้ที่แท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับอุปสรรคที่จะมา พวกเขาจะมาและพวกเขาจะมาอย่างต่อเนื่อง
เพราะมันเป็นอุปสรรคและข้อสอบที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์ อย่าได้คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรค แต่
ให้มองว่าเป็นหนทางสำหรับลูกที่จะก้าวหน้าในประสบการณ์ของลูก และลูกจะสัมผัสว่าสิ่งเหล่านั้นเป็น
บันไดแห่งประสบการณ์และจะยังคงปีนสูงขึ้นไปเรื่อยๆ

คติพจน์: อย่าได้รับรูปของอุปสรรค แต่เป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***